

Polu-nadgledano obučavanje

Semi-Supervised Learning

Motivacija

• U nadgledanom obučavanju (*supervised learning*) trening skup se sastoji od anotiranih primera $T = \{(x^{(i)}, y^{(i)}), i = 1, ..., N\}$

• Problem:

- Da bi rezultujući predikcioni model bio kvalitetan, neophodno je prikupiti što veći i što raznovrsniji obučavajući skup
- Obučavajući skupovi se formiraju ručnom anotacijom od strane eksperata i zbog toga njihovo formiranja može biti dugotrajno i skupo
- Možemo ublažiti ovaj problem:
 - Uključivanjem neanotiranih podataka u proces obučavanja
 - Lako je i jeftino doći do dovoljne količine podataka koji nisu anotirani

Cilj

- Za date trening podatke:
 - Anotirani skup $L = \{(x^{(i)}, y^{(i)})\}$
 - Neanotirani skup $U = \{(x^{(i)})\}$
 - Obično je $|U| \gg |L|$
- Obučiti klasifikator f koji je bolji od klasifikatora obučenog samo na anotiranim podacima L

Tri pravca

Induktivno obučavanje

- Polu-nadgledano obučavanje (Semi-Supervised Learning, SSL)
- Aktivno obučavanje (Active Learning)

3. Transduktivnoobučavanje(*Trunsductive Learning*)

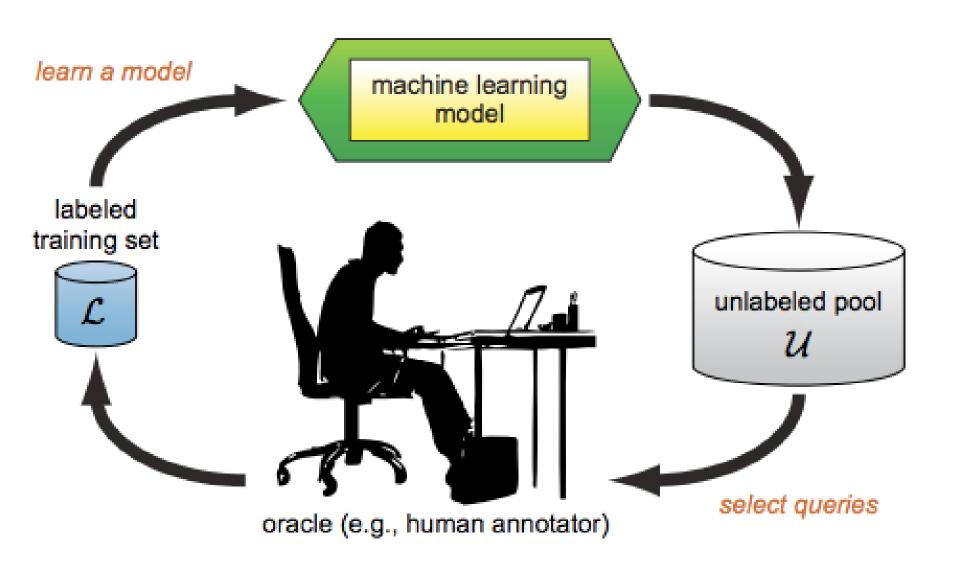
Induktivno obučavanje

- U induktivnom obučavanju učimo funkciju f koju ćemo primeniti na test skup
- Za date trening podatke $L = \{(x^{(i)}, y^{(i)})\}$ i $U = \{(x^{(i)})\}$, naučiti funkciju f
- Koristiti f da se odrede labele budućih (neanotiranih) primera

Transduktivno obučavanje

- Dati su nam trening podaci:
 - $L = \{(x^{(i)}, y^{(i)})\}\ i\ U = \{(x^{(i)})\}$
- Ne učimo eksplicitnu funkciju
- Ne dobijamo neke "buduće" test podatke
- ullet Sve što nas zanima jeste da odredimo labele za U
 - Neanotirani podaci = test podaci
 - ullet Test podaci U su nam dostupni tokom obučavanja

Aktivno obučavanje

Cilj

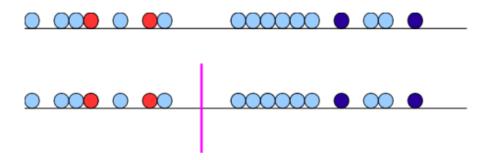
- U sva tri slučaja cilj je isti:
 - Minimizovati broj anotiranih instanci neophodnih za obučavanje, a zadržati performanse
 - Ovo u značajnoj meri smanjuje neophodan ljudski rad pri kreiranju obučavajućeg skupa
- U ovoj prezentaciji koncentrisaćemo se na tehnike polunadgledanog obučavanja

Kako neanotirani podaci mogu pomoći?

Crvene tačke: +1, Tamno plave tačke: -1

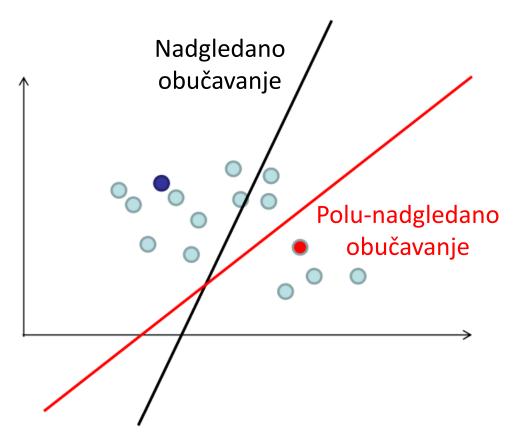

Uključimo dodatne neanotirane podatke (svetlo plave tačke):

- Pretpostavka: primeri iste klase prate koherentnu distribuciju
- Neanotirani podaci nam mogu dati bolji osećaj za granicu odluke

Kako neanotirani podaci mogu pomoći?

- Pretpostavka:
 - Svaka klasa se sastoji od grupe koherentnih tačaka, npr., Gausijan
 - Granica odluke treba da prolazi kroz regije male gustine
- Neanotirani podaci nam pomažu da steknemo bolji osećaj za P(x) omogućiti nam da odredimo ovu distribuciju preciznije
- A pretpostavljamo da postoji veza između P(x) i P(y|x)

Nema besplatnog ručka...

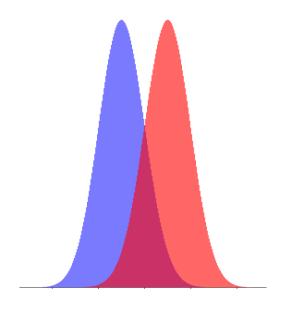
 Ukoliko uvedene pretpostavke nisu tačne, polunadgledano obučavanje može degradirati performanse

 Generalno, ne postoji algoritam polu-nadgledanog obučavanja koji je univerzalno superioran u odnosu na ostale

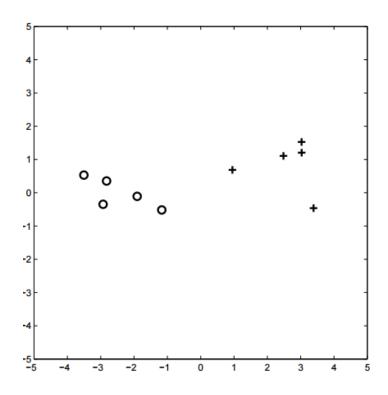
 U praksi, najbolje će raditi model čije pretpostavke najbolje odgovaraju podacima

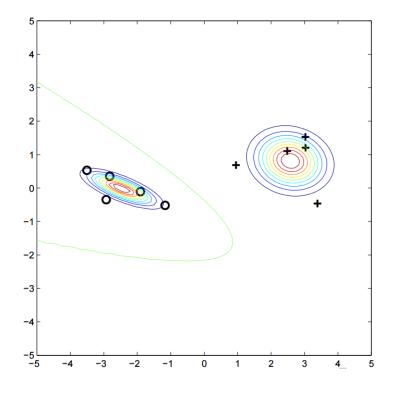
Izbegavanje promena u gustim regijama

- Pretpostavka: granica odluke ne treba da prolazi kroz regije u kojima je P(x) visoko
- Transduktivne mašine potpornog vektora, gausovski procesi, regularizacija informacija, minimizacija entropije
- Kao i kod svih polu-nadgledanih modela, ukoliko uvedene pretpostavke nisu zadovoljene, ove metode će imati slabije performanse

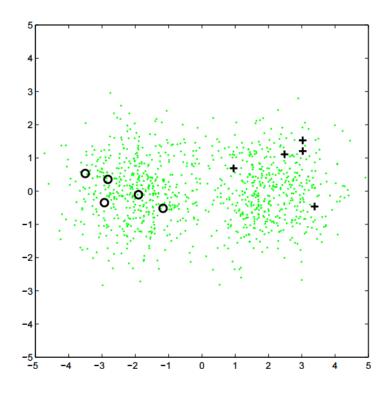

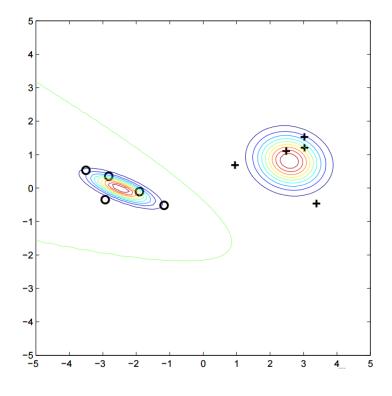
- Statistička distribucija se modeluje mešavinom (težinskom sumom) drugih distribucija
- Pretpostavka: primeri obe klase prate Gausovu distribuciju

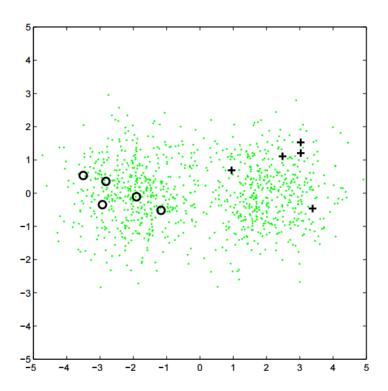

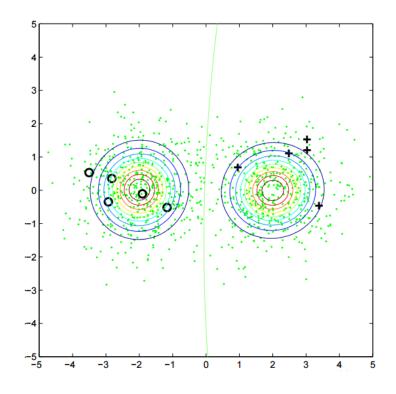
- Statistička distribucija se modeluje mešavinom (težinskom sumom) drugih distribucija
- Pretpostavka: primeri obe klase prate Gausovu distribuciju

- Statistička distribucija se modeluje mešavinom (težinskom sumom) drugih distribucija
- Pretpostavka: primeri obe klase prate Gausovu distribuciju

- Često korišćeni u polu-nadgledanom učenju:
 - Mešavina Gausovih distribucija (GMM)
 - Klasifikacija slika
 - Optimizacija pomoću EM algoritma
 - Mešavina multinominalnih distribucija (Naïve Bayes)
 - Kategorizacija teksta
 - Optimizacija pomoću EM algoritma
 - Hidden Markov Models (HMM)
 - Prepoznavanje govora
 - Baum-Welch algoritam

Metoda očekivanje-maksimizacija

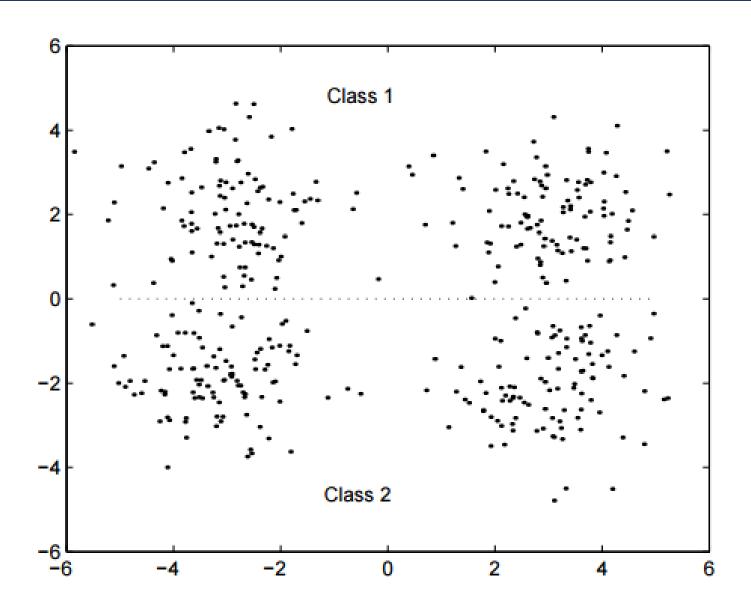
- Parametri generativnog modela se mogu estimirati metodom očekivanje-maksimizacija (Expectation-Maximization, EM)
- EM metoda je primenljiva kada se u podacima javljaju nedostajuće vrednosti
- U kontekstu polu-nadgledanog obučavanja, klasna obeležja tretiramo kao nedostajuće vrednosti
- Iterativno ponavljati ova dva koraka (do konvergencije):
 - 1. Nadgledanim obučavanjem (skup L) odrediti parametre generativnog modela. Iskoristiti model da se neanotiranim instancama (skup U) dodele klasna obeležja
 - Re-evaluirati parametre modela koristeći sve instance (uključujući i one anotirane u koraku 1)

- Uvedena pretpostavka:
 - Generativni model $P(x, y | \theta)$
- Prednosti:
 - Jasno, dobro proučeno probabilističko okruženje
 - Može da bude izuzentno efektivno, ukoliko je pretpostavljeni model blizak stvarnom modelu

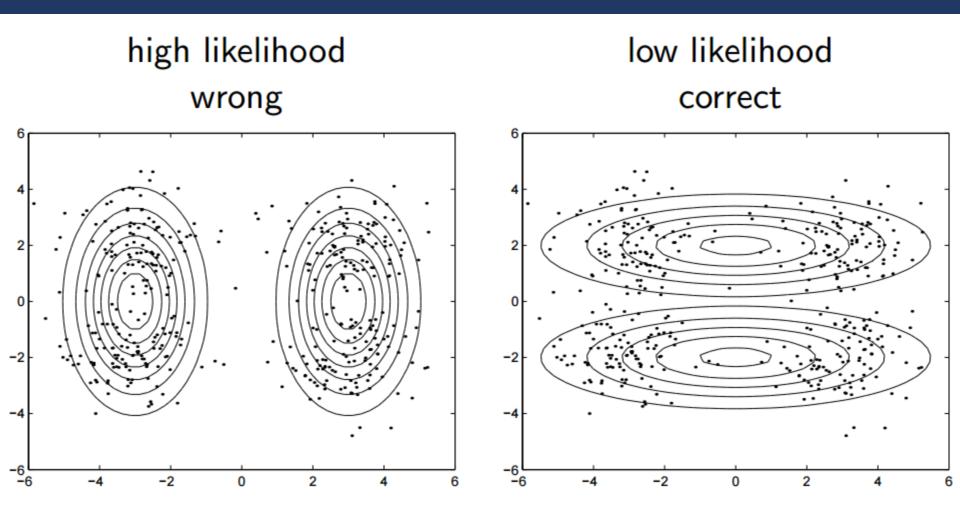
Mane:

- Često je teško verifikovati da li pretpostavljeni model odgovara podacima
- A ukoliko ne odgovara, neanotirani podaci mogu degradirati performanse modela
- Parametri modela se često procenjuju primenom EM metode koja je podložna upadanju u lokalni optimum

Generativni modeli – loš slučaj

Generativni modeli – loš slučaj

Sličan model – klasterovati-i-anotirati

- Umesto probabilističkih generativnih modela, možemo koristiti bilo koji algoritam za klasterovanje:
 - Primeniti model za klasterovanje na L i U
 - Anotirati sve neanotirane instance unutar klastera većinskim glasanjem anotiranih instanci u klasteru
 - Trenirati nadgledani model nad svim instancama
- Pretpostavka:
 - Ako dve tačke pripadaju istom klasteru, onda verovatno pripadaju istoj klasi
- Prednost:
 - jednostavan metod, poznati algoritmi
- Mana:
 - Može biti težak za analizu
 - Degradira performanse ukoliko pretpostavka nije tačna

Modeli bazirani na grafovima

- Generišemo graf:
 - Čvorovi: instance (anotirane i neanotirane)
 - Grane: reflektuju sličnost instanci
 - K-NN graf (bez težina)
 - Potpuno povezan graf gde se težine smanjuju sa udaljenošću (npr. Euklidskom)

- Ove metode se obično baziraju na pretpostavci o "glatkoći" labela u grafu
 - Bliski čvorovi (povezani granom velike težine) trebaju da imaju slične labele
 - Ova ideja se naziva i Graph-based regularization

Modeli bazirani na grafovima – primer

- Klasifikacija teksta: klasifikovati članke na astronomy i travel
- Sličnost teksta ćemo meriti preklapanjem reči (preklapanjem sadržaja članka)

	d_1	d_3	d_4	d_2
asteroid	•			
bright	•			
comet				
year				
zodiac		•		
airport			•	
bike				
camp				
yellowstone				•
zion				•

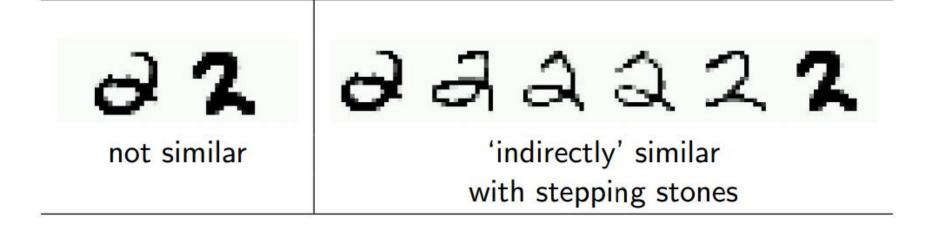
 d_1 d_5 d_6 d_7 d_3 d_4 d_8 d_9 d_2 asteroid bright comet zodiac airport bike camp vellowstone zion

Skup *L*: nema reči koje se preklapaju...

Koristićemo neanotirane podatke kao "stepping stones" – labele se "propagiraju" kroz slične neanotirane članke

Modeli bazirani na grafovima – primer

- Prepoznavanje rukom pisanog teksta
- Sličnost: *pixel-wise* Euklidska udaljenost

Učenje efikasnog enkodiranja domena

- Na osnovu neanotiranih podataka moguće je naučiti efikasno enkodiranje obeležja problemskog domena
- Primena metode za redukciju dimenzionalnosti korišćenjem neanotiranih podataka (npr. PCA)

- Za anotirane podatke možemo koristiti rezultujuću nižedimenzinu reprezentaciju
- Klasifikacija se potom vrši primenom standardnog nadgledanog obučavanja

Korišćenje znanja o proporcijama klasa

- Pod proporcijama klasa ovde se misli na proporcije instanci klasifikovanih u svaku od klasa
 - npr. 20% pozitivnih i 80% negativnih
- Bez uvođenja ograničenja o proporcijama, metode polu-nagledanog obučavanja imaju tendenciju da proizvode nebalansirani izlaz
- U ekstremnom slučaju se može desiti da se svi neanotirani podaci svrstaju u istu klasu, što je veoma nepoželjno
- Zbog toga, mnoge metode polu-nadgledanog obučavanja koriste neku formu ograničenja nad klasnim proporcijama
- Željene klase propocija se ili daju kao ulaz u algoritam ili se procenjuju na osnovu proporcija klasa anotiranog skupa podataka

Samo-obučavanje (self-training)

Dat je anotirani skup L i neanotiran skup U:

 Klasifikator koristi sopstvene (najbolje) predikcije da iterativno obučava samog sebe

Samo-obučavanje (self-training)

Pretpostavka:

• Sopstvene predikcije visoke pozdanosti (confidence) su tačne

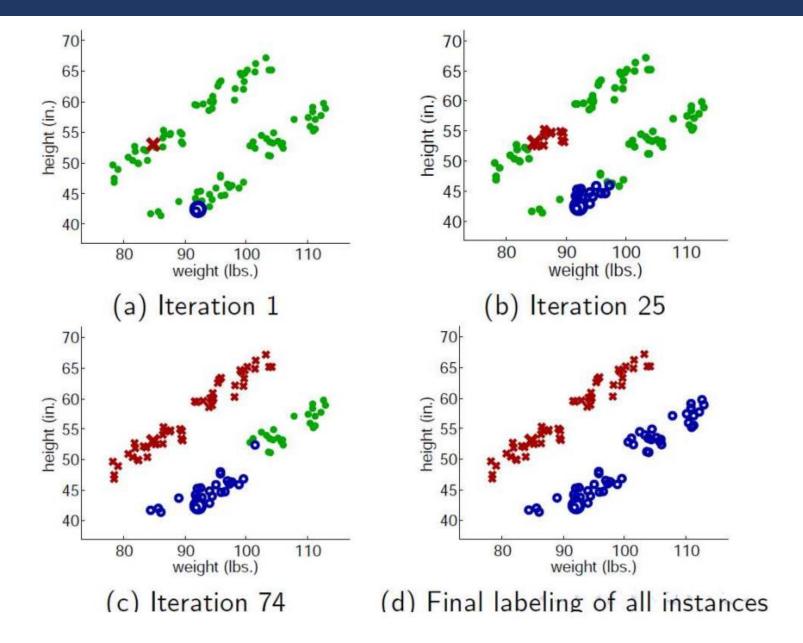
• Prednosti:

- Najjednostavniji metod polu-nadgledanog obučavanja
- Može se primeniti bilo koji nadgledani (supervised) model bilo koje kompleksnosti
- Često radi dobro u praksi (često korišćen u procesiranju prirodnog jezika)

• Potencijalni problem:

Rane greške u klasifikaciji mogu da pojačavaju same sebe

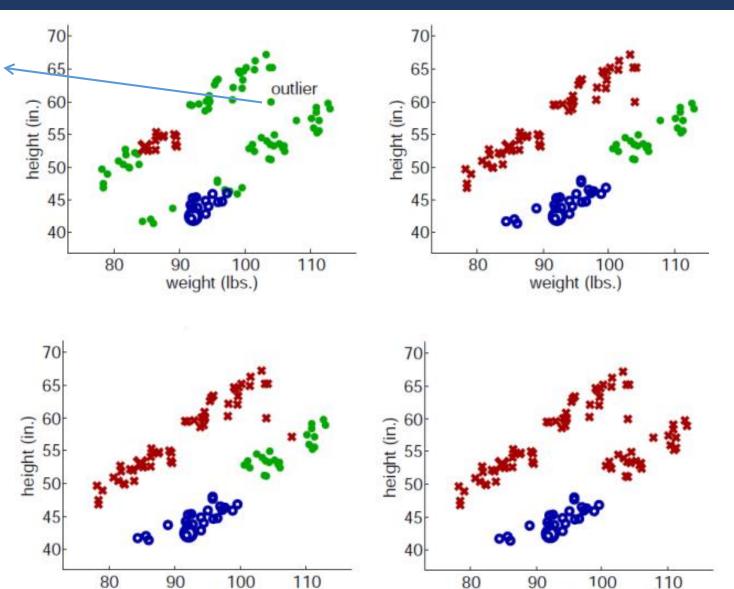
Samo-obučavanje dobar slučaj (K-NN)

Samo-obučavanje loš slučaj (K-NN)

weight (lbs.)

Stvari mogu da se pogoršaju ako postoje outlieri: greške se pojačavaju

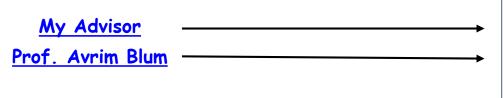

weight (lbs.)

Ko-trening (Co-Training)

- Kod određenih problema, postojeće podatke možemo opisati na osnovu dva različita izvora informacija
- Primer: klasifikacija web stranica
 - želimo elektronski da posetimo veb sajt univerzitata i automatski skinemo sve veb stranice njegovog nastavničkog osoblja (pozitivna klasa)
 - Ručna anotacija je mukotrpna i dugotrajna
 - Međutim, web sadrži ogromne količine neanotiranih web stranica, do kojih možemo doći jednostavno uz pomoć crawler-a
 - Svaku web stranicu možemo predstaviti uz pomoć dva odvojena izvora informacija:
 - 1. Tekst koji se nalazi u linkovima koji ukazuju na datu stranicu

2. Tekst same web stranice

Ko-trening – primer različitih pogleda

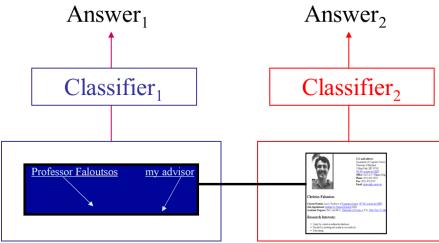
Slika i HTML tekst

Ko-trening intuicija

- Pretpostavka: svaki od izvora informacija je zasebno dovoljan za klasifikaciju
 - veb stranicu bi smo mogli klasifikovati posmatrajući isključivo reči iz linkova koji vode na datu stranicu
 - veb stranicu bi smo mogli klasifikovati posmatrajući isključivo reči same stranice

Koristeći različite izvore podataka obučiti različite klasifikatore (Classifier₁ i Classifier₂)

- Klasifikatori obučeni na ovaj način bi trebalo da:
 - 1. Korektno klasifikuju anotirane podatke
 - 2. Se slažu oko klasifikacije neanotiranih podataka

Ko-trening intuicija

- Koristeći mali broj raspoloživih anotiranih primera, naučiti polazna pravila
 - Tradicionalno: obučiti jedan klasifikator koristeći sva obeležja
 - Co-training: obučiti dva klasifikatora na dva različita podskupa obeležja
 - Prvi klasifikator (link): my advisor → pozitivna klasa
 - Drugi klasifikator (tekst): I am teaching → pozitivna klasa
- Među neanotiranim instancama potražiti one koje jedan od klasifikatora može pouzdano da klasifikuje, a drugi ne može. Dozvoliti prvom klasifikatoru da anotira primer radi obuke drugog
 - Tekst stranice ne sadrži tekst I am teaching → drugi klasifikator ne zna da je klasifikuje
 - Link iste stranice sadrži tekst my advisor → prvi klasifikator je klasifikuje kao pozitivnu klasu
 - Tekst date stranice sadrži my publications → drugi klasifikator uči pravilo my publications → pozitivna klasa

Ko-trening algoritam

Ulaz

Mali skup L anotiranih instanci, opisan pomoću skupa obeležja X

Znatno veći skup *U* primera koji nisu anotirani

Podela skupa X na dva neprazna podskupa X_1 i X_2

Ko-trening parametri:

k – broj iteracija;

n, p - broj instanci pozitivne i negativne klase koji će se u svakoj iteraciji dodavati u obučavajući skup;

u - veličina poskupa U'

Treniranje modela

Slučajnim odabirom *u* primera kreirati podskup *U'* skupa *U*

Za svako *i*, *i*=1..*k*:

- Iskoristiti L za treniranje klasifikatora h_1 koji uzima u obzir samo podskup obeležja X_1 i klasifikatora h_2 koji uzima u obzir samo podskup obeležja X_2
- Dozvoliti svakom od klasifikatora h_1 i h_2 da označi p pozitivnih i n negativnih najpouzdanije klasifikovanih primera iz U'. Dodati ovako anotirane primere u L
- Slučajnim izborom $2 \cdot (p+n)$ primera iz U dopuniti skup U'

Klasifikacija instanci

Za datu instancu se za svaku klasu izračuna verovatnoća da instanca pripada datoj klasi tako što se pomnože verovatnoće koje za datu klasu daju klasifikatori h_1 i h_2 . Instanci se dodeljuje klasa najveće verovatnoće

Parametri ko-treninga

- Zašto koristiti manji skup U'?
 - Empirijski je pokazano da njegova primena dovodi do boljih rezultata
 - Moguće objašnjenje jeste da ovo prisiljava klasifikatore h_1 i h_2 da odabiraju primere koji su reprezentativniji u odnosu na distribuciju koja generiše U
- Odabir p i n:
 - Odnos p/n trebao bi da se poklapa sa odnosom pozitivnih i negativnih primera u okviru distribucije originalnog skupa podataka
 - Ovo predstavlja potencijalni problem jer je poznata samo distribucija klasa malog anotiranog skupa L, što ne mora da se poklapa sa pravom distribucijom klasa u podacima
- Ko-treninga bi trebao da konvergira nakon određenog broja iteracija.
 Različiti autori koriste različite kriterijume zaustavljanja, npr. nekada se algoritam zaustavlja tek kada su svi primeri iz unlabeled skupa anotirani

Eksperiment

- 1051 web stranica sa 4 CS departmana
- Web stranice je potrebno razvrstati u 2 klase pozitivnu (početna stranicu kursa) i negativnu (ostalo)
- Izvršena je podela na trening (75%) i test (25%) skup
- Trening podaci su podeljeni na labeled set (L) i unlabeled set (U)
 - L: slučajno odabranih 3 pozitivnih i 9 negativnih primera (očuvana je distribucija originalnog skupa podataka)
 - *U*: preostalim primerima je uklonjena klasna oznaka

Eksperiment

- Skup obeležja podeljen je na 2 pogleda:
 - reči koje se nalaze na web stranici
 - reči koje se nalaze u linkovima koji ukazuju na web stranicu (Za reprezentaciju teksta odabran je *bag-of-words* model u kome se zanemaruju gramatika i redosled reči)
- Obučavajući algoritam: Naive Bayes
 - Empirijski pokazan kao kvalitetan na različitim problemima klasifikacije teksta
 - Podrazumeva da je svaka reč u dokumentu nezavisna od ostalih, što ga čini lako primenljivim na bag-of-words reprezentaciju
- Ostali parametri: *p*=1; *n*=3; *k*=30; *u*=75

Rezultati

sve primere klasifikuje

kao negativne

• Prosek error rate (1-accuracy) u 5 slučajnih training/test podela (manja vrednost znači tačniji klasifikator):

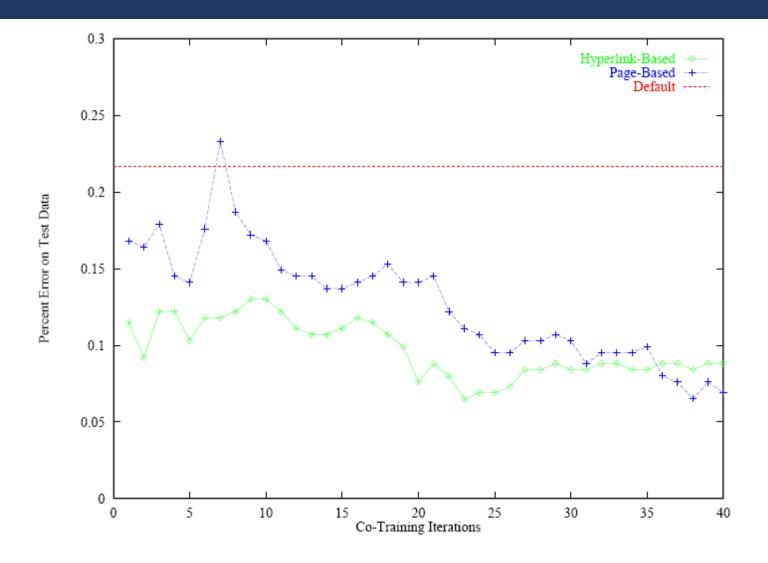
Obeležja: kombinovana tekst linkova tekst stranice Hyperlink-based Combined Page-based NB klasifikator na L Std. Supervised 12.9 12.4 11.1Co-training Co-training na L+U 6.2 11.6 5.0 Just say neg 22 22 22 Baseline klasifikator koji

> Za sve tipove klasifikatora, ko-trening je rezultovao povećanjem performansi u odnosu na polazni klasifikator

Obeležja:

Sva obeležja

Rezultati – tačnost ko-treninga sa brojem iteracija

Zaključak

 Primenom ko-trening algoritma se može dobiti značajno pobojšanje tačnosti

• Prednosti:

- Jednostavan metod koji se može kombinovati sa bilo kojim nadgledanim modelom
- Manje osetljiv na greške od samo-obučavanja

• Mane:

- Prirodna podela obeležja ne mora da postoji
- Modeli koji koriste oba pogleda istovremeno bi trebali da budu bolji

Kada se ko-trening može primeniti?

- Može se primeniti na skupove podataka kod kojih postoji prirodna podela skupa obeležja na dva podskupa (pogleda)
- Uspešna primena ko-treninga diktira:
 - 1. da je svaki od pogleda dovoljan za kvalitetnu klasifikaciju
 - da su pogledi međusobno nezavisni u odnosu na labelu (predstavljaju dva odvojena izvora informacija)

Problem:

- U praksi se veoma retko nailazi na prirodnu podelu obeležja koja ispunjava zadate uslove
- Ovo čini ko-trening algoritam retko primenljivim u praksi, zbog čega su se mnogi istraživači posvetili problemu primene ko-treninga na skupove podataka bez prirodne podele obeležja